

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals

LA MALA SOMBRA.

ixís com hi ha homes que neixen ab la flor al puesto censabat, y la sort los acompanya per tot arreu, n' hi ha d' altres qu' estan continuament de pega. Pero entre mitj hi ha una casta de ind viduos que influeixen sobre 'ls demés duhentlos mala sombra.

Aqui tenen a D. Anton lo ma aguenyo, guerxo atravessat, que quan es a l' oposició mira contra 'l govern y quan es al govern mira contra 'l pais.

Jo no hi vist influencia fatal com la de aquest Mónstruo. Es una calamitat ab camas.

Confesso lealment que de moltes coses no 'n tindrà la culpa; pero lo cert es, que quan ell se troba dalt del candellero, lo pobre pais está ajejut demunt de un potro.

¿Necessitan uns quants exemples? Donchs vajan llegint:

Set mesos escassos porta actualment de ministeri, y fins are no hi ha hagut sinó 'ls següents conflictes internacionals:

1.er: Rectificació de las fronteras de la Argelia.—Lo Mónstruo ha de mirar com Fransa 's menja una llenca de arruecos y ha de fer veure que dorm y no se 'n adona.

2.er: Qüestió sobre la soberania de Espanya en Joló.—Lo lleó espanyol personificat pèl Mónstruo, s' ha de tornar una especie de gosset d' ayguas y guanyarse las bonas gracias de Inglaterra y Alemania ab quatre monadas y remenaments de qua.

3.er: Insult inferit a Italia per en Pidal.—Lo Mónstruo ha de perdre la seva fieresa per donar cinquanta cinch mil satisfaccions al govern de Roma.

4.er y 5.er: Atropellos al ministre plenipotenciari del Brasil y al embaixador de Fransa.—Cinquanta cinch mil satisfaccions més al embaixador de Fransa y al ministre del Brasil.

7.er: Detenció de un oficial de marina espanyol, comandant del «Armendariz» per l' autoritat inglesa de Jamaica.—Davant de aquesta humiliació 'l Mónstruo diu que no sab res, y arronsa las espatllas.

Total: set mesos de govern y set conflictes. Las nacions estrangeras dirán que la bandera espanyola está roja de rubor y groga perque la nació que la sustenta, té l' fel sobreixit de tant aguantar a D. Anton.

Pero aixó no basta. Desde que manan los conservadors, —lo que vaig a dir será casual si vostés volen— la casualitat nos está jugant unas bromas bèn p-sadas. Vajin sumant desgracias:

1.ª Descarrilament del pont de Alcudia, ab tot l' aparat de morts, ferits y de-calabrats.

2.ª Inundacions en las provincias de Llevant y retrahiment del pais de obrir suscripciones, escamat de l' altra vegada.

3.ª Pedregadas, filoxera, llagosta, y pèrdua de casi totas las cullitas, en una gran part de la península.

4.ª Incendi de l' Armeria Real y desaparició de una multitud de preciosos recorts historichs, admiració dels estranys y gloria de Espanya.

5.ª Xoch de dos trens a Astorga: multitud de desgracias.

6.ª Incendi dels magatzems de Madrid immediats al quartel dels Docks, per anar de company ab l' incendi de l' Armeria.

7.ª Naufragi del vapor *Gijon*: més de cent cinquanta naufragos, llàgrimas y dolor en moltes families, penas, dols y desventuras.

¿Qué tal?

Y com si aixó no bastès, no passa senmana que no s' alsí 'l patibul. L' un dia a Jerez n' escabetxan set de una vegada; l' altre dia 'n fusellan dos a Girona. Los treballs se paralisen; pero 'l butxi treballa. La miseria aumenta; pero 'ls ministres van de viatge.

Y 'l Mónstruo, l' héroe de quest qüento fantástich, continúa ab los ulls atravesats, mirant contra 'l pais y escampant per tot arreu la mala sombra.

Soch completament despreocupat, no crech en bruixas... pero haig de creure en Mónstruos.

L' única cosa qu' hém de agrahir a D. Anton es que encara no haja vingut lo Cólera.

Ja veuran ¿qué farian los microbis al costat del Mónstruo? Un paper ridicul.

Desenganyinse, 'l Cólera morbo asiàtich no vol ser plat de segona mesa, exposantse a que una mirada del guerxo, l' enveneni, apenas travessi la frontera.

P. K.

CORRESPONDENCIA EXTRANJERA

Xauxá-borda 15 Juliol, 1884.

INOLVIDABLE Director: L' hi dich inolvidable perque 's convenci de que no l' olvido, encara que ho sembli.

En efecte, soch una mica indolent en la mèva correspondencia; pero que vol ferhi! No sempre está un hom d' humor pera enviar una carta a un periódich, y menes ara que, segons sembla, l' escriure 's veurá comprès entre 'ls delictes comesos, de manera que quan se visiti un presiri deurá dirse:—Aquest vá robar, aquest vá assassinar, aquest vá escriure.—

Potser vosté extranyará aquest llenguatge; pero jo m' explicaré.

Ha de sapiguer que 'l gran cacique de la nostra tribu, alarmat per la marxa progressiva del pais y observant que 'ls diaristas, —ja vaig dirli en ma última que are ja tenim hasta diaris,—comensavan a descantellarse, ha fet una especie de cosa qu' ell ne diu lley; pero que no ho es, ordenant que 'l que s' atreveixi a escriure, a la primera vegada sigui penjat y cremadas las cendras, y a la segona desterrat per tota la vida.

Aquesta disposició 's refereix exclusivament als papers públichs, perque tocant a escriure cartas a la xicota y apuntar la roba de la bugadera, lo cacique 'ns deixa en complerta llibertat per fer lo que 'ns dongui la gana.

Ja véu vosté, pues, si hi ha motiu pera pendre tota mena de precaucions y viure alerta. Pèl que podria succehir, l' hi encomano sobre tot que no envihi cap número de la CAMPANA a Xauxa-borda, perque aixó podria comprométre y, ara com ara, no 'm convé anar a la forca: un altre dia veurém.

Anant a las novetats locals, dech dirli que 'ns está passant un cas com un cabás, que potser portará qua.

En uns poblets d' aquí a la vora que 'n diuen Malon y Farsella, hi ha aparegut una malura que tomba las personas, y hasta 'ls capellans, en un tancar y obrir d' ulls. Uns diuen que aixó es una bravada conservadora, altres qu' es la filoxera aplicada al individuo; pero jo opino que no es res més que 'l cólera. ¿sab? del veritable, corvo, que 'n diuen los curanderos de la tribu.

Pues bè: aquí haviam pres tota lley de providencias pera evitar que 'ls fugitius de Farsella 'ns portessin a dispesa 'l seu molestós inquilino; tot lo que un cap humá ò inhumá pot imaginarse ho haviam posat en planta ab aquest objecte, quan de repent ¡patafist! lo cacique del poble y uns quants del seu consell, comensan a agafar pò y buscant una pila d' escusas sense cap ni péus, tocan lo dos deixantnos embrancats y ab un pam de boca oberta.

La conducta d' aquest indio es tant més vituperable, al consi lerar que en certa ocasió en que debia haver fugit no vá ferho, y ara que no convenia, si

Si senyor; permétre que fassi una mica d' historia: ¡per historias vingui ab mí!

Lo cacique en qüestió es un fulano alt, vert, Caura d' apellido, que l' any 1878 desempenyava 'l mateix càrrech que ara acaba de rebotre per terra. Llavoras s' havian introduhit en aquest pais las candelas de seu: los ciutadans més espavilats ne gastavan bastantas y tot marxava a en pau y alegria, quan al indio Caura va ocórreli la idea de fer pagar un dret per cada candela que 's gastés. La gent vá trobar tort aixó del dret, y que si pagarás, que si no pagaré, lo poble vá venir a quedarse a las foscas.

Lo natural era que l' indio veyentse desayrat abandonés lo puesto. Pues no senyor; apoyat pèls caciques generals, vá seguir en los seus tretze y la qüestió vá acabarse sense que l' home deixés la catxiporra. ¡Y aquest mateix es lo que avuy l' ha deixada per pòr del cólera!

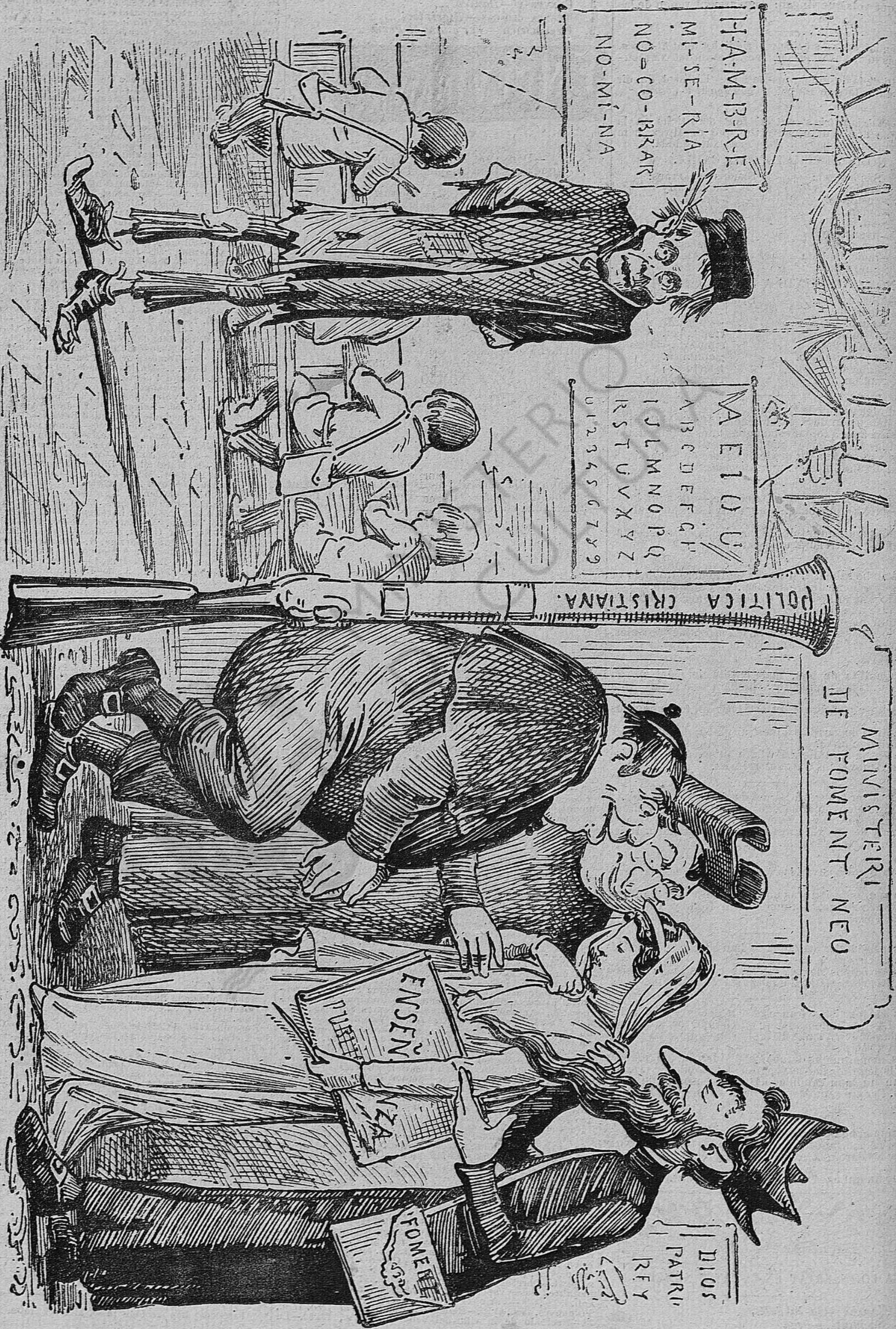
¡Tirém un barril de cloruro sobre aquestas porquerias! L' estat general de la comarca, com ja pot suposar, es sumament desconsolador. La miseria cundeix ab un brillo extraordinari, y si fins ara 'l govern se 'ns ha menjat a nosaltres, potser ara per necessitat tindrem que menjarnosel a n' ell.

Per acabar, vull comunicarli una noticia molt curiosa. Aquell indio tant dolent que 's diu Maña y Frappé fa déu ó dotze dias que s' ha tornat rabiós, y es casi segur que 'l poble haurá de pendre providencias per fermarlo degudament, si es que 's volen evitar desgracias.

Abur: no escrich més perque la carta pesaria massa y com que semblaria que conté bitllets de banch, pot's perdre.

Seu sempre hasta la mort.

TÁSTICH-FAN.

Lo que son los mestres d' estudi, segons en Pidal.

Lo que seran si 'l deixan fer.